

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud: N. Lupașcu)  
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: L. Bulgac, V. Sîrbu, V. Buhnaci)

## ÎNCHEIERE

09 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul  
judecătorii

Svetlana Filincova  
Iurie Bejenaru  
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Organizația de Creditare Nebancară „Corporația de Finanțare Rurală” Societatea pe Acțiuni,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Organizația de Creditare Nebancară „Corporația de Finanțare Rurală” Societatea pe Acțiuni împotriva lui Oleg Rotari cu privire la încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 10 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

### c o n s t a t ă :

La 03 mai 2019, OCN „Corporația de Finanțare Rurală” SA a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Oleg Rotari, solicitând încasarea datoriei în sumă de 12 024 de lei, cuantumul taxei de stat achitată la depunerea acțiunii în judecată în mărime de 500 de lei.

În motivarea cererii de chemare în judecată a indicat că conform contractului de împrumut nr. 123/241/2017 din 27 octombrie 2017 OCN „Corporația de Finanțare Rurală” SA i-a acordat lui Oleg Rotari un împrumut în sumă de 7 827 de lei, cu termenul de rambursare până la 05 aprilie 2019 pentru procurarea unui bun.

A susținut că Oleg Rotari și-a asumat obligația respectării condițiilor contractului de a efectua plățile în cuantumul și la data indicată în contract, iar în cazul încălcării graficului de plăți va achita penalitate în mărime de 1% din suma restantă pentru fiecare zi de întârziere a plății, inclusiv pârâțul s-a obligat să achite în conformitate cu prevederile pct. 7.1.1. din contractul de împrumut, o dobândă de întârziere în mărime de 1% din soldul restant al împrumutului pentru fiecare zi de întârziere a plății.

Or, pârâțul nu și-a onorat obligațiile contractuale asumate și prevederile legislației în vigoare.

A menționat că pentru soluționarea amiabilă a litigiului în adresa pârâțului a fost expediată reclamația nr. 2/2-183 din 26 martie 2018, prin care debitorul a fost somat despre stingerea datoriei, iar în caz de neexecutare, a fost avertizat că se va iniția o procedură în judecată de încasare a datoriei.

În cadrul examinării cauzei reclamanta prin cererea din 10 octombrie 2018 și ulterior din 07 mai 2019, și-a concretizat pretențiile, solicitând încasarea din contul pârâtului a sumei de 32 777,73 de lei, cheltuielile legate de achitarea taxei de stat în suma de 983,34 de lei și cheltuieli de citare în suma de 336 de lei.

Prin hotărârea din 21 mai 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru s-a admis parțial acțiunea. S-a încasat de la Oleg Rotari în beneficiul OCN „Corporația de Finanțare Rurală” SA în baza contractului de împrumut nr. 123/241/2017 din 27 octombrie 2017 suma de 7 827 de lei cu titlu de datorie de împrumut, suma de 2582,82 de lei cu titlu de dobândă contractuală, suma de 491,22 de lei cu titlu de taxă de stat proporțional pretențiilor admise, iar în total suma de 15 684,07 de lei. În rest, pretențiile s-au respins ca neîntemeiate.

Prin decizia din 10 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de OCN „Corporația de Finanțare Rurală” SA și s-a menținut hotărârea din 21 mai 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel instanța de apel a invocat că în conformitate cu art. 867 alin. (1) Codul civil în redacția legii până la 01 martie 2019, prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părți (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeași sumă sau bunuri de același gen, calitate și cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date.

Prin prisma art. 871 alin. (1), 872 alin. (2), 585 Cod civil (în redacția în vigoare la data depunerii acțiunii), Colegiul a menționat că după natura sa contractul încheiat între OCN „Corporația de Finanțare Rurală” SA, ca împrumutător, și Oleg Rotari, ca împrumutat, este un contract sinalagmatic, părțile având obligații reciproce.

La încheierea contractului nominalizat, părțile au respectat prevederile art. 210 Cod civil, semnând contractul, manifestându-și consimțământul în sensul prevăzut de prevederile art. 199 Cod civil.

Colegiul a menționat că instanța de fond corect a ajuns la concluzia de a încasa de la Oleg Rotari în beneficiul OCN „Corporația de Finanțare Rurală” SA suma de 7827 de lei cu titlu de împrumut restant și suma de 2582,82 lei cu titlu de dobândă contractuală.

Instanța de apel a considerat necesar de a reitera prevederile art. 619 alin. (1), (2) Cod Civil (în redacția în vigoare la data depunerii acțiunii), statuează că, obligațiilor pecuniare li se aplică dobânzi pe perioada întârzierii. Dobânda de întârziere reprezintă 5% peste rata dobânzii prevăzută la art.585 dacă legea sau contractul nu prevede altfel. Este admisă proba unui prejudiciu mai redus. În cazul actelor juridice la care nu participă consumatorul, dobânda este de 9% peste rata dobânzii prevăzută la art.585 dacă legea sau contractul nu prevede altfel. Nu este admisă proba unui prejudiciu mai redus.

Astfel, prin prisma normelor de drept material citate, în raport cu probele anexate la dosar, instanța de apel a constatat temeinicia concluziei primei instanțe prin care a încasa de la Rotari Oleg în beneficiul OCN „Corporația de Finanțare Rurală” SA suma de 4491,22 de lei cu titlu de penalitate, totodată respingând pretenției de încasarea dobânzii de întârziere. Ori, raporturile litigioase dintre părțile litigante au fost instituite până la data intrării în vigoare a Legii privind modernizarea Codului Civil, însă, instanța corect a ținut cont de aplicabilitatea

imediată și directă a noilor dispoziții legale în partea ce ține de revendicările persoanei de încasare a dobânzii de întârziere.

La 20 august 2020, prin intermediul oficiului poștal, OCN „Corporația de Finanțare Rurală” SA a declarat recurs, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și parțial a hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi soluții de admitere integrală a acțiunii în sensul declarat.

În motivarea recursului a invocat că instanțele de judecată nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, au aplicat eronat și au încălcat normele de drept material și procedural, ceea ce a dus la soluționarea greșită a cauzei, au interpretat eronat legea precum și probele prezentate, iar erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Totodată, în susținerea recursului s-au indicat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând totodată conținutul prevederilor normelor legale, dar fără a demonstra prin careva probe, încălcarea sau aplicarea eronată de către instanțele de judecată a normelor legale aplicabile speței.

În contextul prevederilor art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 10 iunie 2020.

Materialele cauzei atestă expedierea participanților la proces a copiei deciziei motivate prin scrisoarea de însoțire din 13 iulie 2020 (f.d. 134), însă lipsesc date de recepționare a deciziei instanței de apel.

Astfel, recursul declarat la 20 august 2020, este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La data de 07 noiembrie 2020, prin scrisoarea de însoțire nr. 2ra-1698/2020, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului copia cererii de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței timp de o lună de la data recepționării (f.d. 156).

Până la data examinării cauzei referință nu a fost depusă.

Examinând temeiurile recursului declarat de OCN „Corporația de Finanțare Rurală” SA, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul ca inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în

măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de OCN „Corporația de Finanțare Rurală” SA nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de OCN „Corporația de Finanțare Rurală” SA, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Organizația de Creditare Nebancară „Corporația de Finanțare Rurală” Societatea pe Acțiuni, împotriva deciziei din 10 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,  
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat